

РЕШЕНИЕ

№ 5286

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 08.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **385** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „ОГЛ – Ф. Т. Л.“ Г., дружество със седалище в Германия, с V. № DE[EИК] и данъчен номер в България № BG [ЕГН], представлявано от Н. Г., действащ чрез адв. Г. Г., срещу Решение № 3000-2283/12.12.2019г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) Тракийска на Агенция „Митници“.

Жалбоподателят оспорва решението на директора на ТД Тракийска като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Поддържа се, че в процесното решение неправилно е възприета фактическата обстановка. Жалбоподателят твърди, че при осъществения от него внос на пресни зеленчуци са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (МКС), като счита, че неправилно митническата администрация приема, че процедурата за доказване на договорната стойност на стоките не е изпълнена, отхвърляйки всички представени доказателства. Изтъква, че чл.74 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките. Според жалбоподателя, митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения

между „ОГЛ – Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при изчисляване на търговската печалба. Поддържа се, че по случая са налице всички данни за определяне на митническата стойност по метода, регламентиран в чл.74, пар.2, ал.4 МКС. Искане се да бъде отменено изцяло решението на директора на ТД Тракийска и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Тракийска, чрез юрк. К., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 28.02.2019 г. в МБ С. OGL Food T. L. G. е подало митническата декларация с МРН I9BG0030I0002035R6 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на 18480 кг. пресни домати тип кръгъл (Р.) с произход Р Турция. Цената на стоката е 22176 €, а условието за доставка – FCA. За доматите е декларирана митническа стойност в размер на 46697,40 лв., преизчислена на 129,20 €/100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 28.02.2019 г. стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход от Р Турция е 74,4 €/100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС, вносителят е представил обезпечение в размер на 10770,66 лв.

На 28.02.2019 г. OGL Food T. L. G. е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 19.03.2019г. дружеството представя документи, според които цялото количество от 18 480 кг е продадено на цена от 125€/100 кг. Тъй като посочената продажна цена е по-ниска от цената на придобиване на стоката (с деклариран разход за транспорт и застраховка до границата на ЕС), митническите са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесеният депозит в размер на 10 770,66 лв. следва да се задържи.

С писмо рег. № 32-191096 от 01.07.2019г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на вносно митническо задължение поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вследствие на което представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок.

В отговор, на 02.08.2019г. дружеството, депозира чрез пълномощник възражение, а на 11.09.2019г. представя допълнителни документи за стоките: справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2019 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2019 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди януари, февруари, март и

април 2019 г. Становището на дружеството е, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит да бъде освободен изцяло, като поддържа, че чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не поставя като условие стоката да бъде продадена на цена, която е по-висока от декларираната митническа вносна и не въвежда изискване за доказване на положителен финансов резултат при реализацията на стоките. Относно продажбите на загуба се посочва, че дружеството е обвързано с дългосрочни търговски отношения с търговската верига Л. за целогодишна доставка на пресни плодове и зеленчуци. В случаите, когато Л. провежда рекламни кампании или продава стоките на промоционални цени, тя закупува плодовете и зеленчуците на по-ниски цени. В резултат на това за конкретна сделка може да се получи отрицателен финансов резултат, но на месечна база вносителят реализира печалба от другите продажби на по-високи цени.

След като е обсъдил представените нови доказателства и възраженията на дружеството, на 12.12.2019г. директорът на ТД Тракийска издал процесното Решение № РТД 3000-2283, с което е отказал да освободи представеното обезпечение в размер на 10770,66 лв., като същото е задържано като плащане на вносни мита с указание, че размерът на митото, който следва да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (28.02.2019 г.) до датата на събиране на дължимото мито. С решението административният орган е разпоредил за стоката от митническа декларация с МРН 19BG003010002035R6 от 28.02.2019 г. - пресни домати, тип кръгъл (Р.) да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 в клетка 47 по следния начин: клетка 47.6 (Дължим размер на вносното мито - А00): вместо 0 лв. да се чете 10 770,66 лв.; клетка 47.4 (Данъчна основа - В00): вместо 48 712,34 лв. да се чете 39 676,54 лв.; клетка 47.6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 9742,47 да се чете 7935,31лв. Разпоредено е също новоопределеното задължение да бъде взето под отчет.

Мотивите на административния орган са следните:

Посочва се, че според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с който са дефинирани основните принципи, заложили при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците (в т.ч. и на домати) се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки, не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратно. Тъй като според митническия орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него митническа стойност не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Тракийска е приел, че след като стоката е реализирана на вътрешния пазар на цена, по-ниска от митническата стойност при вноса, и не са налице доказателства, които да обосновават по-високата цена, която е заявил вносителят, то в конкретния случай не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност.

Решението е връчено на адресата на 17.12.2016г. и не е обжалвано по административен ред.

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Административния акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Страните не спорят относно фактите. Така, безспорно е, че декларираната от жалбоподателя при вноса на стоката митническа стойност, определена по основния метод по чл. 70 от Регламент № 952/2013, превишава с над 8 % определената за датата на декларирането стандартната вносна стойност, поради което е изискано и представено обезпечение за разликата в митата. Не се отрича и че цената, на която дружеството впоследствие е продало процесната стока (домати) на Л. е по-ниска от декларираната митническа стойност. Спорът по същество се свежда до това основателно ли митническите органи са извършили корекции в подадената от жалбоподателя митническа декларация и законосъобразно ли са отказали освобождаване на внесения депозит на стоката по митническа декларация с MRN I9BG0030I0002035R6 за плащането на вносно мито, преизчислено на база стандартната вносна стойност за процесните стоки.

За да отговори на тези въпроси, съдът взе предвид следното:

1. Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС) митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от МКС при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции, свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

В чл.74 от Регламент 952/2013 са посочени вторичните методи за определяне на митническата стойност. Според параграф 1 от разпоредбата, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това. Видно от параграф 2 на чл. 74 митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е: а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на

остойностяване; б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на устойчивостяване; в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или г) изчислената стойност.

2. Съгласно чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

3. Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) No 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) N 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) No 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) No 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Митническата стойност на продуктите, внесени на консигнация, се определя пряко в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013, като за тази цел по време на периодите, в които е в сила, се прилага фиксираната стойност при внос, изчислена в съответствие с член 38 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на

приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партията е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партията е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партия, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партията. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) №952/2013. Размерът на митото, който следва да бъде събран или остава да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение до датата на събиране на дължимото мито. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство.

При така очертаната нормативна уредба и въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че издаденото решение е незаконосъобразно. Анализът на посочените разпоредби сочи, че установената в чл. 75 от **Делегиран регламент (ЕС) 2017/891** процедура е по същество средство за защита на финансовите интереси на Общността при вноса на стоки, за които се прилага системата на входните цени. Целта на установения механизъм, свързан с представянето на гаранция е, първо, да се засили контролът и извършването на проверки относно митническа стойност на стоките, когато тя се определя по метода на договорната стойност, и на второ място, да се улесни и обезпечи ефективното събиране на дължимите митни сборове в случай, че не се потвърди достоверността на декларираната митническа стойност. Разпоредбата обаче не установява нов способ за определяне на митническата стойност на стоките, т.е. посочената процедура е насочена преди всичко към засилване на контрола, осъществявани от страна на митническите органи, с цел проверка относно спазването на условията за определяне на митническата стойност по договорния метод. Делегиран Регламент 2017/891 обаче не изключва възможността за прилагане метода на договорната стойност, ако митническата стойност, определена по този начин, се отклонява от фиксираната стойност при внос с над 8 %, стига да са налице убедителни доказателства, че именно това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Един от приетите като надеждни критерии за достоверността на декларираната пред митническите органи договорна стойност е цената, по която стоката е реализирана на пазара след освобождаването за потребление, тъй като обичайната търговска логика предполага, че стоката се продава на по-висока цена, отколкото е закупена и съответно внесена в Европейския съюз. Този критерий обаче не се

абсолютизира от законодателя, поради което и не е изрично и категорично установен като (единствено) условие за вземането на решение относно освобождаването на гаранцията. Регламентът изисква вносителят да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В случая според съда неправилно митническите органи са приели, че представените пред тях доказателства не са удовлетворяващи и са отказали да признаят декларираната от дружеството митническа стойност, определена по метода на договорната стойност. Видно е, че за стоките по процесната митническа декларация са представени фактура за покупка и за транспорт, международни товарителници, фактури за продажбата на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки за получаване на стоките, потвърждения за получени доставки; справка – калкулация за формиране на продажната цена, извлечения от счетоводни сметки; дневниците за покупка и за продажба на стоките, декларации по ЗДДС и V. декларации, както и доказателства за плащане на доставната цена. Представените доказателства са многобройни и непротиворечиви, и няма причина да не бъдат ценени. С оглед на тях следва да се приеме за установено, че договорената и реално платена цена на стоката - 18480 кг. пресни домати е 22176 €, както е установило и вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза, чието заключение съдът кредитира като обективно и обосновано. Въз основа на тази цена митническа стойност на стоката, определена по договорния метод съобразно чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, с включени разходи за транспорт и застраховка до границата на ЕС, възлиза на 46697,40 лв., преизчислена на 129,20 €/100 кг. Според съда, така декларирана, митническата стойност е определена в съответствие с условията на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. След като не са налице данни, че договорената или реално платена цена на стоката е различна или че е налице неспазване на някое от условията по чл.70 - 71 от Регламент (ЕС) № 952/2013, то митническите органи не могат да откажат да признаят определената по този начин митническа стойност или да приемат за такава стандартната вносна стойност, тъй като, както беше казано, изчисляването и наличието на стандартните вносни стойности не е нов метод за определяне на митническата стойност и не може да замести методите, установени в Регламент (ЕС) № 952/2013.

Що се отнася до обстоятелството, което митническите органи са изтъкнали, за да приемат, че тези доказателства не са удовлетворяващи, а именно, че продажната стойност на процесните домати е по-ниска от митническата им стойност и съответно че не се формира печалба от съответната търговска операция, съдът намира за основателно оплакването на жалбоподателя, че административният орган е игнорирал дадените от него обяснения, касаещи продължителността и характера на неговите взаимоотношения с търговската верига Л. България, които обосновават липсата на положителен финансов резултат (печалба) от конкретната доставка. Търсенето на пазарна логика при преценката на достоверността на декларираната митническа стойност е

необходимо и обосновано, но то не може да се формализира и да се свежда във всички случаи до просто сравнение между покупна и продажна цена. Ако това беше законодателната идея, то нямаше да се възложи на митническите органи да преценяват доказателствата и да правят заключения дали в крайна сметка декларираната договорна стойност е реално платената цена на стоката. Многообразието и сложността на търговските отношения предполагат конкретна преценка относно наличието на икономически интерес и търговска логика, при отчитане на всички факти и обстоятелства по конкретния случай. В случая жалбоподателят е навел доводи, че с купувача на вътрешния пазар – Л. България Е. има дълготрайни търговски взаимоотношения, които позволяват отделни партии да бъдат продавани на по-ниска от себестойността им цена, което се обяснява с провеждани промоционални и рекламни кампании. Изтъкнал е и че в резултат на целогодишно осъществяваните доставки за Л. България финансовият резултат следва да се преценява за месечен период. В подкрепа на тезата си е представил доказателства в хода на административното производство. Административният орган е отхвърлил тази доводи, мотивирайки се с това, че обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция за потенциално митническо задължение, а не декларациите, подадени в рамките на един месец. Това действително е така, но обясненията на жалбоподателя и представените от него доказателства са относими за преценката относно наличието на търсената от митническите органи пазарна логика. Разглеждането на конкретната митническа операция и проверката на митническата стойност не изключва анализа на отношенията между страните в по-широк контекст. В случая съдът приема, че административният орган неоснователно е игнорирал обясненията на дружеството в тази насока и представените от него доказателства, което прави необоснован и извода му за отсъствие на търговска (пазарна) логика в извършената стопанска операция.

Предвид всичко изложено дотук, съдът счита, че митническите органи неоснователно са отказали да освободят представеното от дружеството – жалбоподател обезпечение в размер на 10770,66 лева. Оспореният акт се явява незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и следва да бъде отменен, а преписката да ес върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разносните по делото - за държавна такса, възнаграждение на вещото лице и адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък, следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ОГЛ – Ф. Т. Л.“ Г., със седалище в Германия, Решение № 3000-2283/12.12.2019г., издадено от директора на Териториална дирекция

Тракийска на Агенция „Митници“.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ОГЛ – Ф. Т. Л.“ Г. сумата 1320 /хиляда триста и двайсет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му .

СЪДИЯ: